

No més drets sense devers. No més devers sense drets. Els drets individuals són imprescriptibles. Ilegislables é INGANANTIBLES. • Legislar la Llibertat baix pretext de garantir-la, é cometre atentat contra ella. • La llibertat propia acaba allí hont comensa la llibertat ajena. És licit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui á un altre. • L'embrutit milionari que baix pretext de mentida moralitat y á la sombra de sas riquesas mal adquiridas persegueix á qui critica sos vicis y la societat qu'els consent, és un dels sers més envilitzats, degradats y desprezables de la Naturalesa. •

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense mitificacions ni atenuants de cap mena, tant si es veu perseguida per hipòcrites farsants, com si sent l'aplau-so de la gent verda-rament honrada y digna. • La TRAMONTANA en política defensa sempre al més avançat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el modo de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. • La TRAMONTANA no està afiliada á cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sens compromisos ni preocupacions de sectari.

La salut del poble és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 pesseta trimestre. — Estranger, 2
Las suscripciones se pagan per anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.º, BARCELONA

Pels pagos s'admeten libranças del Giro Mútuo, lletres de facil cobro y sellos de 15 céntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 céntims. — 30 exemplars, 1 pta.
Surí á llium puntualment cada diuendres

LAS DANSA DE VENTRE

VARIACIONES DE L'ART DE LA BELLA CHIQUITA

Instrument d'embocadura atrassada per acompanyar una galop intestinal.

Un pare perseguidors de la Bella Chiquita, ballant la dansa sense que li valgui cap fulla.

Agitació d'un pare autèntic de familia que busca la llevadora per curar certa dansa.

Dansa perpetua de ventre que ballan els accionistas d'una companyia trasatlàntica.

¡¡ALERTA!!

Feya anys que la sang espanyola s'havia tornat de gallina. La causa ningú se l'explicava, puix s'havien presentat moments en qu'és feya precis pensar en la trista situació q'irremissiblement els governants la portavan y, a pesar de las amenasas previstas, el poble quedava impavít, resignat an els mals crònics que afectan de mort, com qui esperés de la providencia la redempció; mes aquesta no s'adquireix tant fàcilment si un no s'imposa d'una manera seria devant dels autors de tals estropiscs.

El poble ha vingut sufrint nous impostos y gravamens a tota classe d'articles d'urgenta necessitat, y com no signora, la classe obrera és la que s'en ressent més, lo qual ha vingut succehit sense moure gran fressa y aprofitantse d'ell els caps-grossos de la nació.

A més d'això, s'ens ha pegat per tots costats sense que ningú s'atrevis a pronunciar una paraula protestant de tal estat de cosas. Han fet lo q'han volgut de nosaltros, treyente grans profits, valentse sempre de grans barbaritats intolerables en paisos civilisats, y més essent fetas per homes que quan han estat a l'oposició han reclamat el poder am promesas molt atesas y q'han resultat un engany en el moment de las provas. La premsa liberal, y en particular la declarada lliure-pensadora, ha sofert persecucions indignas com no s'havia vist may en governs declaradament despòtics; la seguretat personal ha anat al capritxo de la policia; els robos a l'ordre del dia; las lleys no han sigut atesas, y la justicia olvidada de l'idem; s'han suprimit empleos indispensables, atès a qu'eran desempeyats per honrats pares de familia qual soo no els permetia més qu'el viure justets, mantenint y creantne d'inutiles para satisfacer concupiscencias politicas; el caciquisme ha obrat am tot descarro; trepitjantho tot. Resultat: l'obrer, defallit de miseria; l'industria, el comerç y la agricultura, sense esperansas de vida.

Això és lo q'ha succehit per la nostra culpa, pel poc amor a la dignitat, per la poca entensa en defensar la llibertat y drets qu'ens pertocan. D'aquí, doncs, que diguem al principi que teniam la sang de gallina.

Avuy, després de tant sofrir, el poble sembla que vol recobrar tot lo perdut, y ha comensat en diferents punts a fer sentir la seva veu; però veyem també qu'ho fa am massa temor, y aixis será quan no lo logrará, com desitja.

L'exèrcit està descontentíssim, en particular las classes de reserva, y entre ell algú fa la po al govern am insinuacions d'un sublevament en defensa dels seus drets, els quals quedarian garantits amb una dictadura.

Aquest propòsit no pod admetres baix cap concepte, perquè de segur aniriam de mal a pitjor.

Els propietaris s'imposan també am l'amensada de no pagar las contribucions, tant exageradas.

Els comerciants é industrialis fan lo meteix, perquè es veuen afectats, qual ruina és inevitable si no ve prompte un cambi radical.

Pera redimir tants mals, el partí carlista es proposa portarho a cap. Els treballs que porta fets fan sospitar una altra era de assassinats y robos baix el lema de *Deu, Patria y Rey*, lo qual sería l'ignominia més gran que podriam veure si toleravam altra volta an aquesta gent despiadada pera que ens portés a bon estat, puix el clericalisme imperaria y fóra encare més de tèmur qu'una dictadura militar.

L'únic partí polític qu'ens mereix un xic de confiansa, si nó és possible d'altro avuy com avuy, és el republicà, únic, repetim, qu'el poble rebria amb un xic d'agrado. ¿Que fa, doncs, en vista de tant rebombori que s' moti de per tot arreu, que no s'el vegi figurar en el més petit moviment? ¿Es que no té descuidat lo que pot sobrevenir? ¿Estará ben unit quan convingui?

Allà veurem.

Desde aquí donem el crit de ¡¡ALERTA!! pera que ningú dormi, puix si avuy estem abatuts pel pes de tantas iniquitats, és precis, urgentíssim, que no estem desprevintus per si algú vol apoderarse de lo qu'am rahó no li perteneix, baix pretextos y promesas que sabem de cert serian més terts la deshonra y la pèrdua de todas las nostras escassíssimas llibertats que fins avuy s'han tingut.

DR. CANSALADA

L'EXPULSIÓ DE CRISTO

Fa poc temps qu'el Consell municipal de Sant Denis (poble gran dels arrabals de Paris), va decidir l'expulsió de tots els Cristos de fusta, carro, tela, etc., existents en els edificis de l'Administració comunal. L'últim a sufrir els efectes del cruel acord fou ún hermos Cristo de marmol que s'alsava en el cementiri del poble. Era una bella obra d'art que costava 20,000 francs. La major oferta presentada en el Consell municipal pera aquest Cristo fou de 1,000 pessetas solament.

Durant l'intermedi d'adjudicació, un conseller municipal va trobar vergonyós qu'és venegués un Cristo tant bonic per tant poc preu.

Allavors el conseller Pillot va aixecarse y va dir aquestas textuais paraulas:

«Tant per mil pessetas com per cent, com per cap, doneulo prompte: desembrassemos aviat d'aquest Cristo qu'aposta y ennegreix las conciencias dels homes. Que se l'emportin lluny, al menos a 100 kilòmetres de distancia, y que no s'en parli may més.»

De tenir molts imitadors aquesta conducta, el cos de Cristo aviat s'aniria a ajuntar ab l'ànima que de dinou sigles há está a la gloria del cel am las de la seva familia.

Sant Denis és, decididament, el pais dels iconoclastas. Els consellers municipals ho són en religió; mes la gent ho és en politica.

L'altro dia fou enderrocat lo seu pedestal el busto d'una hermosa matrona am gorro frigi, arrastrat pels carrers de la ciutat y després llenstat al riu.

Las rahons qu'algareen els autors del fet és que no volian venerar més una cosa qu'en llog de durlos llibertat y benestar en els porta més qu'esclavitut politica y económica, ategint després que si aquesta vegada la República ha sigut negada en efigie, esperan l'ocasió propicia pera negar l'original.

Lo qu'és té ben mereescut la República Francesca.

T. ROSSER

Breda 11 Setembre 1893

Apreat Director: En la vila de Breda, el dia 17 del passat mes d'Agost, se va inscriure en el registre civil a un noy fill d'una meua filla casada am un tal Francisco Masvidal, fill de Rosa Masvidal, viuda, filla de Sant Celoni, amb els noms de Sebastià, Josep y Francisco, assistinthi dos testimonis, com mana la ley, essent el nom d'aquests Joan Amat y Francisco Llavenera. Teniam destinat, conforme era el gust de la padrina y part del seguiment, batejarlo per l'iglesia. Els padrins eran la mare del pare del noy y jo. Va renovararse el dia 8 de Setembre, festa major de la vila, pera batejarlo. Però vetaquí qu'á l'entossal rector li va donar la gana de no deixarme ser padrí perquè sog corresponal de La Campana de Gracia, La TRAMONTANA y Las Dominicales. Va dirme qu'aquests paperots diuen molt mal de la religió, y jo li vaig respondre que si deyan era d'alguns mal religios, que dels bons no devan cap mal. També va dirme per que jo no creya en Deu, y jo li vaig respondre que may ningú, tant dels que som com dels qu'han sigut, l'ha vist, ategint que qui estima al seu germa estima a Deu, y, per últim, ¿com pod dir ningú qu'estima a Deu, que may ha vist, si no estima al seu germa, qu'esta veyent? També vaig dir a Mossén Pere que si el diner se perdía, fins Deu se perdía, y ell em va respondre que Deu no es perdria may. Vaig replicarli que si es perdria, perquè el diner és el Deu dels homes, y va contestarme que jo era un condemnat, a lo qual vaig respondre que si era condemnat a haver de treballar, com som els treballadors.

SEBASTIÀ JORDI

A UN AMIG

No sé per que la mania de la societat del dia

en ferho tot al revés? Deixas lletras al través busca, amic, l'analogia.

Es molt senzill l'argument y acreditat ja de sobra; que l'home, en el temps present, com més treballa, més pobre, tant d'or com d'entenenent.

Aquell que no dia mentida y lo que fa ho fa am franquesa; trista, molt trista, és sa vida, al revés d'aquell que crida, sense rahó, pró am bravesa.

¿Está bé que sens fer res s'alarti el qu'és diu burgès (al pensarhi, el cap me bulli), y en cambi cent mil oides trogan la panxa en remull?

Civils, mossos, policia, y tants cossos com hi há per capturar la falsta, no fan més que molestar als homes de més valia.

En combé, veurás per tot, a qui sols de trampas viu, adulat tant com se pod per aquells que ni un sol mot gastan que no siga altiu.

Hi há qui cedeix am profia son assiento en el tranvia d' senyora encopetada, y no a la dona casada de treballar tot el dia.

Hi há qui del clericalisme sas lleys proclama divinas y propaga tals doctrinas am molta furia y cinisme, empuyant las dexuplinas.

Aquets serx... remalehuts, soterrar volen la ciencia perquè no avivi el sentit; més tot l'odi dels seus pits no lográ tal demencia.

Puix si bé el pigmes obré en ilustració no abunda, quan ell se pagui desté d'aquet fre que are el deté, no els arrendó jo la tunéa.

No vivim, doncs d'illusions; desterrém nostra ignorancia; ¡entemnos tots com a bons. Fora pulpita y sermons y fóra tota vagancia!

FERRÓ-VIS

En aquets derrers vuyt dias han comensat a escassejar els motins.

Fóra un de piramidal a Santander, en el quin volian pelar a l'Ajuntament perquè no s'ocupava d'alviar l'escassejament d'ayguas en la ciutat, y un altro a Cuevas (Almeria), ahont portavan la santa intenció de penjar an el seu diputat, y un altro a Ramales per motius d'haverlos suprimit el jutjat, fins a horas d'are no tenim noticia de cap més.

Tres motins en vuyt dias és una miseria que quasi ni val la pena de parlarne, tenint en compte a lo qu'ens tenen acostumats aquets temps del ministeri d'altura.

No pequem, doncs, d'exigents, quedant en la confiansa de qu'els próxims vuyt dias ens compensarán am abundancia de la falta relativa de motins an els presents.

An el moti de Santander hi ha hagut un detall precíus.

El governador d'aquella provincia ha cridat an el seu despaig al director del diari d'aquella capital La *Voz Montañesa*, y li ha fet assaber que si el poble es tornava a amotinr ficaría a la presó an ell, an el periodista.

¡Bon sistema gubernamental! ¡D'aquet modo ja té el govern a qui carregar el morri!

¿Y no se li donará an aquest grraan governador alguna creueta y un mal ascensot per tant fenomenal procediment am patent d'invenció?

Ja han tornat, ó están a punt de tornar a Barcelona, els catalanistas cursis de La *Lliga* qu'han anat a passejar el garbo per La Corunya exercint de patró Aranya en estat de merreixe.

Sembla que per allí els han conegut, perquè al final ha resultat una *piña* completa tot alló dels grans obsequis y generals simpatias am

que contaven qu'era allí rebuts *els de les ninies i les glories de llurs veluriers*.

Els regionalistes reaccionaris són la cataplasma més grossa dels temps presents.

Y per tot arreu ja els coneixen per lo que són.

Y més a més si an alguns d'ells las mans li puden a petroli.

Diuen de Madrid que a tot el govern en general y al Sr. Gamazo en particular, preocupa de debó l'actitud de resistència a pagar las contribucions en qu'es van colocalant una pila de pobles y ciutats.

Ja ho creg qu'això els preocupa. Com qu'es el millor siti pera rendirlos la fortaleza de la menjadora fusionista.

Quin panxo de riure ens fariam si els burgesos qu'això es proponen tinguessin prou pit pera tirarho endavant!

Y tant fàcil qu'ells seria an els arrastrats! Però no tingan por.

La classe mitja no es vol posar en franca actitud revolucionaria per temor a lo que podria venir després.

Com si qualsevol cosa que vingues pogués serlos pitjor que lo d'are.

Alguns propietaris de la comarca del Vendrell, espantats de la força que l'associació obrera pren entre els pagesos d'allí, van convocar el divendres passat una reunió a casa la vila de dit poble a fi de buscar medis pera resistir las exigencias, que diuen ells, dels obrers.

Els senyors feudals moderns ja tremolan pensant en l'unió dels treballadors.

Avant doncs, pagesos del Panadés y del Vendrell, que tenui dret a la vida més qu'ells senyors perque cumplim el deber de produhir, y qui no li agradi que ho deixi.

Y qu'ells sembla això de reunir-se els propietaris a casa de la vila del Vendrell?

No és això demostrar que l'autoritat local està de part d'ells? Deixaria també l'arcalde la casa de la vila als obrers pera reunirhi? Doncs ahont es aquesta imparcialitat qu'ent las qüestions de treball diuen que té de tenir sempre l'autoritat?

Mes no ens ve res de nou. Coneixem de sobras a totes las autoritats, y sabem que no podem esperar res de ho d'ellas.

En Sagasta ha fugit poc menos que d'amagat de Sant Sebastià pera retornar a Madrid, a fi d'evitar las oracions sistema hotel de Londres que li poguessin preparar els pobles al seu pas per las respectives demarcacions.

Y a l'arribar a la vila de l'ós, poc menos que d'incògnit y voltat de policia s'ha dirigit a casa seva, fent despejar desseguit las immediacions pel que pugues ser.

De continuar això per aquest camí, aviat no podrà sortir al carrer un ministre d'altura que no vagi acompanyat d'un cos d'exèrcit dels novament creats y que també tant de rebombori ha dut per las trifulcas de las Capitanias generals.

La Companyia Arrendatari de Tabacos, el passat any económic, ha fet la friolera de 3.700.000 pessetas de benefici lliquit.

La venda ha produhit 158.960.334 pessetas.

Las ciutats qu'han consumit més tabaco, y que, per lo tant, han sigut més explotadas, són Barcelona, Madrid y Valencia.

La Companyia ha guanyat 1.700.000 pessetas explotant an els seus treballadors y envenenant a mitja humanitat; però, en cambi, uns quants senyors viuen bé, y això pod servirnos de consol.

La huelga declarada per la federació de boters al burges Torres de Vilafranca será, sens dupte, una de las lluytas més tremendas entre capital y treball, tant per la tocineria... digi... tossuneria y sobra de quartos de l'industrial, com per la ferma organizació, esperit solidari y ferma constancia mil voltas posada a prova dels boters de Catalunya.

El burges volent soterrar la societat amb esquivors y els associats defensants els seus interessos y las condicions establertes, no cal dir de part de qui está la rahó.

Nosaltros no desitjem sinó qu'en aquesta huelga la rahó triomfi.

Y l'orgull de classe del burges no deixarà de rebre una bona sotraquejada.

El senyor Castelar pensa passar tot l'ivern a Roma.

Li aprovo.

Y cap a l'estiu qu'es fassi frare, y encare li anirà millor.

Com a home pastelero, y politic de gran barra, en que li estaria bé, es ferse ajudant del Pape.

A conseqüencia d'apretar la fam per Andalusia, especialment a la provincia de Sevilla, el govern está resolent el problema... enviandhi guardia civil.

Es el procediment gubernamental de sempre.

No diuen que la civilització té de resolir la qüestió social? Doncs en enviant molta civil... iació am tricorns an els punts que pateixen gana, ja está tot arreglat.

Aixis, al menos, si no ho pensan, ho practican tots els governs.

Ja es vist: per matá la fam hi envian guardia civil, quan seria molt millor que se n'hi envias de herri.

Els derrers vuyt dias sembla qu'hagin sigut de mala lluna, pel petardos qu'han esclatat per alguns punts de Catalunya.

La tuncio ha comensat per Vilanova, ahont n'ha reventat un de colossal a la casa de l'arcalde.

A aquest n'han seguit varios a la provincia de Tarragona, un a Maspujols, un altre a Gandesa y dos a Faiset, no resultant, afortunadament, de tots ells, cap desgracia personal.

Y per si am tot aquest rebombori no n'hi hagues prou, s'afegeix qu'a Olot hi havia l'intencio de colocalar petardos per part d'algun anarquista, lo que no deixa de ser cosa molt piaguda això de descubrir fins las intencions, a conseqüencia de las quals contan alguns periódics burgesos que s'han fet varias detencions d'individuos, als quals s'han trobat materias explosivas a casa seva.

No pod ser tot això ganas de fer soroll per algu que li convingui distreure l'atenció del public?

Es això dels petardos una cosa qu'es presta a tantas combinacions de maldat...

La politica europea, la diplomacia internacional, está a l'altura de qualsevol jog de noys.

Perque l'emperador d'Alemania y un príncep d'Italia s'han fet quatre mimos a Metz y a Strasburg per allò de la triple aliansa, la democrática Fransa y l'autocrática Russia tornaran altra vegada a tirarse quatre amoretas per fer detenta als primers, anant l'esquadra russa a Tolón y arribantse l'oficialitat fins a Paris, ahont els rebiran amb aygua a coll y a peu aixut de festes, festassos y festetes en que lo més notable será derrotxar la suor del poble malgastant grans riquesas a las barbas d'innumerables miserias.

Quan será qu'els pobles s'haurán curat del patrioterisme, y, unintse en fraternal llas, vagin tots junts contra els tirans de tot arreu?

Sembla mentida qu'encara no sapiguem obrir els ulls an tals exemples!

Entre tecs y recepcions, balls de luxo y oracions, gastaran un dineral, qu'es el mal de las nacions un mal constitucional.

S'assegura qu'el Sr. Gamazo es retirará en quant s'aprovi l'empréstit, considerant finida la seva missió.

Si la seva missió era la de cargolar al poble, haurá lograt el seu propòsit: en prova d'això, tots els verdaders espanyols se lamentan d'haverlo conegut, encare que no sigui més que de nom.

Are falta qu'en vinga un altre y que acabi de plomarnos, que no será molt estrany, puix si mals estém amb uns, pitjor encare amb els venen després d'ells.

Com totas las cosas d'Espanya van coixas, uns aficionats a l'espectacle nacional han vulgut portar la coixeria fins a las sevas aficions,

y a Miranda d'Ebros han organiat y portat a terme una corrida de novillos en la qu'ells destres eran tots escrotonats de las camas.

Sens dupte tenia de ser un espectacle divertit el veure anar a clavar banderillas a un coix y passar al toro de muleta y clavarli l'espasa pegant cada cop de cap pels saludos de la cama curta que posavan de relleu tota la sal tercera e-pinyola.

Per forza tenia de resultar un espectacle com el del país qu'es veu torajat pel ministeri d'altura.

En Sagasta continúa malalt a intermitencias, diuen qu'a conseqüencia de lo de Sant Sebastià y de la pluja d'altros motins que li ha caygut demunt.

Es veu qu'en Sagasta és tant sols mariner de bona mar.

Que s'esperí un xic, y em sembla que si lo passat fins avuy li fa treure bilis ó posar algun florcon, lo que pod venir li farà treure la són dels ulls ó li farà tocar els talons al clatell per apartarsen.

Y li resultarà molt pitjor qu'els florconos y la bilis.

Perque are an en Sagasta me li han donat tals disgustos, que lo que guanya no basta per curarse tots els sautos.

La Huelga de Caldas de Montbuy continúa sostenintse amb el meteix entusiasme per part dels obrers, qu'han rebut aquesta semana 644 pessetas de varias seccions obreras y 2570 d'una suscripció oberta per ells a la pedrera de la citada vila.

Varios periódics burgesos han fet corre veus d'un arrelgio, no sent vritat, com alguns altres han parlat de motins haguts en aquella població, que tampoc han resultat certs.

Comensa la campanya de la difamació y la mentida per veure si aixis es desanima als obrers?

Doncs tingan per ben entés qu'el tret ells sortirà per la culata.

La Societat Centre d'Obrers Fusters de Barcelona celebrará reunió general extraordinaria el próxim diumenge dia 17 del corrent, a las 9 del mati, en el seu local social del carrer de las Molas, 17, 1.º, suplicant l'assistencia de tots els socis.

També la societat de Paletas de Barcelona, el diumenge 17 a las 9 del mati, celebrará reunió general en la seva casa social, Ferlandina, 20, principal, invitant a tots els associats.

Per demà, dissapte, a la nit, el *Círcul Regenerador* de Sant Martí donará una vetllada am tribuna lliure, invitant a tots els companys amics de las idees de progrés.

A LA CÉLEBRE ESTRELLA FI DE SIGLE

BELLA CHICITA

Vaja, noya, plega velas,
qu'quí no hi laras forquilla;
ja veus si tindrás salida,
que ni La Fúlia et mou bronca.
De segu que tu et pensaras,
am l'orgull que d'ayas sobre,
qu'els barcelonins vindriam
a veure't fer sabrosos,
y no n'hi ha de fet, per are,
que per veure pocsositas
ja en vezem prou an La Fúlia,
y tu no las altra cosa.

De segu que vas pensarte
qu'al venir a Barcelona
et portariam an palmas,
y las erras et torn, noya.
De segu que tu ja et creyas
esser la duenyá y senyora,
de tots els sistemes
sitxarellos y tabacos,
que de gust els cau la baba
am sola contemplar las formás
d'una bayarina física
ó una figurata rítmica.

Doncs ja ho veus: lo que toca are,
la sort l'ha sigut travadora.
Per lo tant, si acas vols creurem,
haca el dia, qu'el tren ja es fora;
y un altre cop qu'agui vingues
per ensenarons la sombra,
les pinar l'entrada a rei
perque es molt d'una endola,
y canta y balla am més gracia,
si no vols terme tres coses.

DOMINGO BARBERA

Un amic que té motiu pera saberho, ens diu qu'el derrer diumenge, en una comunió de malalts que va haverhi a l'hospital general d'aquesta ciutat, van ser bastants els que no van volguer combregar, a pesar de que portaven tota una setmana de plàtiques preparatòries no se si en substitució de las medicinas.

Però és el cas, continúa dient l'amic, y d'això és de l'únic que podem queixarnos, qu'als que no varen voler combregar s'els va pendre nom y apellido y s'els va marcar el llit amb una estrelleta, sens dupte pera que quedés senyalat com a heretge.

Y are dihem nosaltros: ¿es acàs condició precisa pera entrar a l'hospital de Santa Creu fer professió de fe catòlica? ¿Perquè, doncs, se senyalan de tal modo als que no tingueren per convenient combregar diumenge? ¿Es podser qu'encare en aquella santa casa se segueixen alguns dels procediments inquisitorials a que han sigut no fa molt temps tant aficionats?

Espero ben assegut contestació a tals preguntes.

S'em queixa un company de Sabadell de que fent una festa dedicada a la Mare de Déu corresponent als vehins del carrer de Montserrat de dita població, prenguessin part en aquella alguns republicans qu'és diuen librepensadors y fins ateus.

Això és fruita del temps. Si dientse librepensadors y atens fin festes d'aquestes pel carrer, més valia que se n'hagessin anat am la peregrinació de Montserrat, y aixís el ridícul hauria sigut més sencer.

En las festes qn'acaban de celebrarse a Murcia, van haverhi corridas de toros, lo qual no té res de particular.

Y en una d'aquestes corridas en Guerrita va ser agafat pel toro, sufrint una regular ferida al coll, qu'amb una mica més el porta a fer malvas, lo qual, si ja no és tant corrent com lo primer, tampoc és una cosa de l'altre món, sinó molt propia d'Espanya.

Però lo que si té quatre parells de bemois, és que, volent éls aficionats a l'espectacle nacional poschir la banya del toro que va ferrir an en Guerrita, resultessin la friolera de més de vint banyas venudas a altres tants taurofíls com la verdatiera que va causar la ferida.

Aviat succehirà amb els toreros com amb els sants, que n'hi há que teneu una dotzena de caps, mitja grossa de camas y brassos y un arsenal d'ossos de tota mena.

Per aquest camí ja estig veyent com ben prompte l'espectacle nacional eclipsarà els miracles de la religió gloriosa dels nostros ilustres progenitors.

Al sortir de la missa major de Picasent el passat diumenge van dispararse a la meiteixa porta de la iglesia alguns masclets (morticrets) en honor a la Verge, y, reventantne un, va matar a dos devots y ferirne altres set dels que surtian de missa.

Ja veig el miracle. En premi a la devoció dels dos primers, la verge va cridarlos a la gloria...

Aprofitant el tren exprés del rebentament d'un masclet.

Per això diu la doctrina y tota ho bun de repetir: res del món pod resiste a la voluntat divina.

Per fer tableu llegeixis lo següent: Un diari de León dona la noticia de qu'el dia 20 del mes passat va morir el mestre de l'escola de Chacón, barri del terme de Gayajobos, nomenat Lino Pasqual Santa Cruz, en mitj de la més espantosa miseria, faltat de tot sosteniment y victima d'una tisis produhida per la miseria.

Dit mestre era capàs é intelligent, y per més desgracia deia dugas criaturas, una de 6 anys y l'altra de 8.

Ja se sab: en aquesta infamant societat el

qui és útil es mor de fam: no hi viuen més qu'els malvats.

Perxó es precis reconstituirla, y com més aviat millor.

No és estrany que tot això passi aquí dintre d'Espanya: quan es seus moren ben tips y els astros de tips... de gana.

Ha sigut robada l'iglesia de Vallecas, emportantsen els lladregots un riquíssim manto de la verge y tota la piata qu'en forma d'ornaments sagrats van puguer posarse a tret de mà. Aquí si que compreg que no es produhis cap miracle.

Com a la Verge li prenian el manto en istiu, encare podser li teyan un favor, y per això no va queixarse.

Si ardia a ser a l'ivern... ja hauria sigut una altra cosa.

Llavors si que sens tardar, per castig del criminal, un miracle colossal no podria pas fallar.

L'arcalde y el secretari de la Pobla de Claromunt, tenint en compte que l'iglesia del poble està ja pitjor que butxaca de contribuyent, han sollicitat del governador de la provincia que fassi tancar el citat temple.

No se per què. Si no es mou ni la fulla de l'arbre sense la voluntat de Déu, és molt més segur que no caurà cap iglesia sense que hi posi tot lo seny la voluntat divina.

Lo qual vol dir qu'els qu'atian a tancar els temples sants, per més que siguin cristians ja ni de Déu es reñan.

Els primers cassos de cólera a Espanya, ó de cosa qu'ho sembla, han comensat en el quartel de la guardia civil de Belchite y en la familia d'un guardia qu'havia arribat de Bilbao.

Ja ho veig: com la benemèrita no pod per menos d'estar encolerisada en aquets temps per tants motins com té d'anar a sofocar, per l'orsa els civils tenen d'agafar el cólera am preferencia.

Are meteix el cuerpo ja no és més qu'un cas sospitos per tots els espanyols.

UN RAL!

(AL NEU AMIG EN JOSEP SERRA Y REVOLTÓS)

Qu'un ral me vas donar recordo encare (tanta memoria, noy, quasi esparvera). Un ral per un cafe! Qui no et venera! es que se brilla molt are com are.

A te qu'un ral, avuy, es cosa rara, però tothom hi va laint al darrera. ¡Vincine centimènia! Quin los fassera, que ja may més farà tola cara.

Un ral! Amig Josep, creume qu'admiro la teva esplenduteu, creu que t'aduro; y quant penso amb el ral, sempre suspiro, y, amb el cale pensant, el ral anyoro. Un ral... Dónen dos més... Creume, t'ho juro, qu'am dos pendré cafe, egaló y puro.

DONINGO BARTERNA

RETALLS

Si et cassas y no ets felis no ho digas may a ningú, porque sent la culpa teva, se n'entouran, de segó.

Qui et vol bé et farà plorar, diu l'adagi, y es eugany: jo vull et bé de tothom y a ningú hi fet plorar may.

Mentres qu'els privilegiats pugan purgar sos peccats desentenc d'un grapat d'or, tingueu la seguritat que de l'immemorial no s'en perdrà la llevor.

AFORISMES

Si algun cop pels carrers vas, no et hiquis els dits al nas.

Quant te desitgas casar, no et cassis de fumar.

Mentres circulen diners veurem pobres pels carrers.

L'home deu tenir constancia en combatre l'ignorancia.

Els que són pobres y els rics no podran ser may amigs.

M. BONAFESTA

NARADAS

Alient és la primera de tothom ben estimat, dos es adreno de dona, y el tot una gran crostat.

La primera és animal, nota musical segona, tres mesos és en las cartas, tot, es prenda de persona.

C. JULI DE SABADELL

TERS DE SILABAS

Substituir els punta per lletres de modo que, llegidas vertical y horizontalment, diguin: 1.ª ratlla, carrer de Barcelona; 2.ª ratlla, aucell; 3.ª ratlla, an els estudis n'hi há.

ANAGRAMA

Segons m'ha dit en Macià, sa tota ahí al mati, mentres ell era a dormi una tot li va trenca.

LOGOGRIFO NUMÉRIC

Table with numbers and words: 1 2 3 4 5 6 7 8 9. Poble català, Carrer de Barcelona, Nota musical Consonant.

C. BARBERA Y CAROL

GEROGLIFIC

KI, X, VI, X, III, III

J. ESCOLÍ DEL VENTALL

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Sa-ba-dell. Logogrifo numérico: Florencia, Arconcia, Coralía, Ofelia, Faina, Elia, Ana, Fe, O. Trenca clascas: Los embusteros.

Rombo: C A P, C A M A S, T A M A R I T, P A R I S, S I A, T. Gerooglifio: Per dimonis la canalía.

Impremta de L'Avenc, Ronda Universitat, 4, Barcelona

Biblioteca de LA TRAMONTANA

Episodio dramático-social

JUSTO VIVES

por A. Lorenzo con el prólogo Literatura Obrerista de Lluís de

La Ley y la Clase obrera

Guía-práctico para el ejercicio de los

DERECHOS INDIVIDUALES

consignados en las leyes de

Reunión, Asociación, Imprenta y Registro civil

Un tomo en 16º de 256 páginas, esmerada impresión y encuadernado con cubierta a varios colores

UNA PESETA

REGALO. — A los compradores de Barcelona se les regalará una lámina, mientras haya existencia de ellas, del célebre cuadro que representa a Colón ante el Concilio de Salamanca, publicado en las dos páginas centrales de nuestro número extraordinario en conmemoración del cuarto centenario del descubrimiento de América.

De venta en esta ciudad en el kiosco Tasso, Rambla de las Flores, frente a la calle del Hospital, en la librería de L'Avenc, Ronda de la Universidad, número 4, en la Sociedad La Luz, Ferlandina, 20, y en la Administración de este periódico.